

Některé aspekty ovlivňující technologii máčení

663.43

II. Vliv odsávání oxidu uhličitého

RNDr. KAREL KOSAŘ, CSc., Výzkumný ústav pivovarský a sladařský, pracoviště Brno

Klíčová slova: ječmen, slad, namáčka, technologie sladování, odsávání, oxid uhličitý, náduvník

ÚVOD A ROZBOR PROBLÉMU

V roce 1830 navrhl Angličan J. Ham první pneumatické bubnové sladovadlo, které bylo systémem Gallandovým a Saladinovým uvedeno do praxe v 70. a 80. letech 19. století. Tím se radikálně změnila technologie klíčení. Technologie máčení a vybavení máčírny zůstaly ještě dlouhou dobu nezměněny. Ve 40. letech 20. století se zavádělo tlakové větrání náduvníků, v 60. letech odsávání oxidu uhličitého, v posledních 10 letech práčky ječmene a ploché náduvníky s nastíracím a vyklízecím zařízením a temperaci vrstvy namáčeného ječmene [1].

Posledně jmenované technické prvky máčírny zatím v Československu nepracují a tak nejsložitějším zařízením je odsávání oxidu uhličitého, kolem něhož panují určité rozpaky.

Při přechodu od klasické namáčky s krátkými pauzami bez vody k modernímu způsobu máčení s dlouhými vzdušnými přestávkami vystal nový problém, se kterým se dříve sladovníci nesetkávali — silný vývoj CO_2 , především při vzdušných přestávkách. Na namáčku se přestalo pohlížet jako na pouhý fyziologický proces přijmu vody a zjistilo se, že důležitým, možná hlavním požadavkem máčení není jen příjem vody, ale i nezbytný přísun kyslíku a odstranění oxidu uhličitého.

Z dřívějších prací bylo známo, že během sladování produkuje ječmen velmi málo oxidu uhličitého — 0,006 až 0,007 mg. g⁻¹. h⁻¹. Během máčení stoupá vývin CO_2 na 0,08 až 0,1 mg. g⁻¹. h⁻¹, 4. den klíčení byla zaznamenána hodnota 0,4 až 0,5 mg. g⁻¹. h⁻¹ [2]. Tyto hodnoty jsou podstatně závislé na teplotě klíčícího ječmene [3]. Dýchání zrna lze vyjádřit zjednodušenou rovnici: $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 + 6\text{O}_2 \rightarrow 6\text{CO}_2 + 6\text{H}_2\text{O} + 2824 \text{ kJ}$. V tomto případě by byl poměr počtu molekul $\text{CO}_2 : \text{O}_2 = 1$ (respirační koeficient R_q). Za nepřítomnosti kyslíku se oxid uhličitý tvoří podle rovnice $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 \rightarrow 2\text{CO}_2 + 2\text{C}_2\text{H}_5\text{OH} + 912,18 \text{ kJ}$. Vznikající ethanol nebo meziprodukt oxidace je možno při vyšších koncentracích rozpoznat i čichem.

Příjem vody znamenající i silnější dýchání ječmene,

znamená i větší spotřebu kyslíku. Různí autoři naznameňali různou rychlosť úbytku koncentrace kyslíku v závislosti na podmírkách stanovení. Rozpustnost kyslíku ve vodě je při 10 až 15 °C přibližně 9 až 10 mg. l⁻¹ a je přímo úmerná tlaku a nepřímo úmerná teplotě. Pokles koncentrace kyslíku až na minimum byl zjištěn po 6 hodinách máčení [4], po 2 hodinách [5] nebo po 80 minutách [6]. Co se týče produkce oxidu uhličitého při namáčce, byly zjištěny 3 fáze [7] vývinu: v první fázi (asi 10 h) neustále se zvyšující rychlosť vývinu, dalších 30 až 40 h konstantní rychlosť a pak úbytek.

Sycení máčecí vody kyslíkem je však problematické. Při stálém přívodu vody spodem náduvníku je spotřebován téměř veškerý kyslík již v polovině náduvníku, rovněž provzdušňování namáčeného ječmene větracími prstenci z stálého přítoku čerstvé vody spodem náduvníku bylo bez efektu [8], i když je provzdušňování namáčky doporučováno, např. 4 až 5krát během 24 h [9], nebo častěji [10]. Provzdušňováním vody se odstraní jen malé množství CO_2 [11], takže výměna plynů, resp. přísun kyslíku neprobíhá prostřednictvím vody, nýbrž při vzdušné přestávce. Další nevhodou provzdušňování vody je zvýšená sladovací ztráta [5], ale jsou u nás závody, pro které je provzdušňování vody nutné (24 h máčinky).

Narziss [12], který se rovněž touto problematikou zabýval, konstatoval, že stoupne-li obsah oxidu uhličitého v mezizrném prostoru nad 10 %, lze pozorovat inhibici činnosti enzymů. Způsob máčení při zvýšeném obsahu CO_2 (až do 18 %) sice způsobuje zpočátku pomalejší růst, avšak stejnometřný a s nižšími sladovacími ztrátami [5]. Doporučuje se odsávání oxidu uhličitého i po prvé namáčce každou 1 až 2 h po 10 až 15 min s výkonem ventilátoru 50 m³. t⁻¹. h⁻¹. Po dalších namáčkách se má odsávat intenzivněji s výkonem 100 až 120 m³. t⁻¹. h⁻¹ [13].

Odborná literatura je chudá na zmínky o odsávání oxidu uhličitého, publikují se spíše studie související s respiračním koeficientem, nebo rámcová doporučení. Až na výjimky [14] se touto otázkou asi v Československu nikdo detailněji nezabýval.

EXPERIMENTÁLNÍ ČÁST

Bыло provedeno měření obsahu oxidu uhličitého v meziřném prostoru v provozních podmírkách. Měření probíhalo při vzdušných přestávkách po 2. a 3. namáčce. Do náduvníku byla zasunuta měděná trubka o průměru 5 mm a membránový čerpadlem plynu byl odebrán plyn z meziřnného prostoru v hloubce 1, 2 a 3 m od kónusu náduvníku. Pod kónusem byly instalovány uzavírací plynové ventily, kterými se ručně pryzovým balónkem se 100 ml pipetou prováděly odběry. Obsah oxidu uhličitého byl ihned zjištován na přístroji podle Orsata (po adsorpci CO₂ v hydroxidu draselném nastává pokles objemu odebraného plynu). Každé měření se 2krát opakovalo. Mimo měření koncentrace oxidu uhličitého (5 až 10 min před začátkem odsávání a ihned po skončení), byla také sledována klíčivost ječmeny, stupeň domočení a teplota vzduchu a vody v máčírně.

Měření probíhalo jednak v únoru (teplota vzduchu v máčírně 7 °C, teplota máčecí vody 10 °C, odsávání 10 min), jednak v červnu (teplota vzduchu 17 °C, teplota vody 12 °C, odsávání 15 min).

VÝSLEDKY A DISKUSE

V tabulce 1. jsou uvedeny výsledky měření obsahu oxidu uhličitého z odběrných míst pod kónusem náduvníku v měsíci únoru. Obsah vody po namáčkách byl 29, 38 a 46 %. Pukavka vymáčky byla 63 %. Za 24 h po vymáčce klíčilo 70 % zrn. Teplota ječmene ve vzdušných přestávkách byla mezi 11 a 14,5 °C. Z tabulky vyplývá, že zvolená technologie odsávání nebyla optimální — po 8 hodinách vzdušné přestávky stoupala koncentrace CO₂ nad 10 %, což muselo vést k nežádoucí inhibici činnosti enzymů (teplota vzduchu na humnech byla 6 °C). Naopak odsávání v posledních 6 h vzdušné přestávky bylo zbytečně intenzívní vzhledem k tomu, že za 30 min po odsávání byla maximální koncentrace oxidu uhličitého 1 %.

V tabulce 2 jsou uvedeny výsledky měření obsahu oxidu uhličitého ze tří vrstev namočeného ječmene a z potrubí pod kónusem v měsíci červnu. Obsah vody byl 27, 39 a 44 % po jednotlivých namáčkách. Teplota ječmene ve vzdušných přestávkách byla mezi 16 °C (po 3. namáčce) až 23 °C (po 1. namáčce). Pukavka vymáčky byla 65 %, za 24 h po vymáčce klíčilo 92 až 94 % obilek. Z tabulky vyplývá, že ani vysoké koncentrace oxidu uhličitého (až 39 %) nemají negativní vliv na procento puklých zrn a že inhibice enzymového systému je ku prospěchu věci (teplota vzduchu na humnech byla 20 °C). Výhrady můžeme mít snad jen k intenzivnějšímu odsávání v poslední části vzdušné přestávky. Návrhy na úpravu programu odsávání jsou uvedeny v tabulce 3.

Po zkušenostech, které jsme získali při měření obsahu CO₂ v náduvnících, je možno konstatovat: odsávání CO₂ je efektivní především ve 2/3 vzdušné přestávky, při vyšší

Tab. 1. Měření obsahu oxidu uhličitého v náduvníku (obj. %)

Čas (h)	Odsáváno	Náduvník po 2. namáčce		Náduvník po 3. namáčce	
		Před odsáváním	Po odsávání	Před odsáváním	Po odsávání
12,30 ¹⁾		—			
15,30 ²⁾		7			
16,30		9		4	
17,30		6		4	
18,30		8		7	
19,30		10		10	
20,30	x	16		16	
23,00	x	25	5	26	5
24,00	x	11	2	6	—
1,00	x	4	—	2	—
2,00	x	3	—	2	—
2,30	x	1	—	1	—
3,00	x	1	—	1	—
3,30	x	1	—	1	—
4,00	x	1	—	1	—
4,30	x	1	—	1	—
5,00	x	1	—	1	—
6,00	x	1	—	1	—

¹⁾ vypuštěna voda z náduvníku po 2. namáčce²⁾ vypuštěna voda z náduvníku po 3. namáčceTab. 2. Měření obsahu CO₂ v náduvníku (obj. %)

Čas (h)	Odsáváno	Náduvník po 2. namáčce					Náduvník po 3. namáčce				
		1 m	2 m	3 m	Potrubí		1 m	2 m	3 m	Potrubí	
14,00 ¹⁾	x	—	—	—	—		—	—	—	—	
16,00		21	17	7	26		—	—	—	—	
18,00		25	20	10	30		—	—	—	—	
20,00		32	24	11	37		—	—	—	—	
22,00 ²⁾	x	37	31	16	39		—	—	—	—	
24,00	x	24	13	7	21	15	7	2	6		
2,00	x	26	22	16	26	18	14	5	11		
3,30	x	12	12	8	15	11	9	1	8		
4,30	x	8	7	7	5	6	3	2	5		
6,00	x	8	6	4	6	9	7	7	7		

¹⁾ vypuštěna voda z náduvníku po 2. namáčce²⁾ vypuštěna voda z náduvníku po 3. namáčceTab. 3. Návrh změny časové posloupnosti odsávání CO₂ v podmírkách konkrétní sladovny

Teplota vzduchu < 6 °C			
Odsáváno (h)	23—24—01—02—02 ³⁰ —03—03 ³⁰ —04—04 ³⁰ —05—05 ³⁰ —06		(12 X)
Návrh (h)	16—18—20—22—24—02—04—06		(8 X)
Teplota vzduchu 6—10 °C			
Odsáváno (h)	23—24—01—02—02 ³⁰ —03—03 ³⁰ —04—04 ³⁰ —05—05 ³⁰ —06		(12 X)
Návrh (h)	18—20—22—24—02—04—06		(7 X)
Teplota vzduchu 10—14 °C			
Odsáváno (h)	23—02 ³⁰ —03 ³⁰ —04 ³⁰ —05—05 ³⁰ —06		(7 X)
Návrh (h)	20—23—02—04—06		(5 X)
Teplota vzduchu 14—18 °C			
Odsáváno	22—02—03 ³⁰ —04 ³⁰ —06		(5 X)
Návrh	22—02—04—06		(4 X)
Teplota vzduchu > 18 °C			
Odsáváno	—		(—)
Návrh	24		(1 X)

Poznámka:

V podmírkách této sladovny bylo odsávání zapnuto za 8–10 h po skončení 2. namáčky a 2–7 h po skončení 3. namáčky.

teplotě snad i ve 3/4 pauzy. V zimním období při teplotě ječmene kolem 12 °C se v náduvníku hloubky 4 m vytváří u dna 2 až 6 % CO₂ · h⁻¹ po celou vzdrušnou přestávku. Podle rozdílu mezi teplotou ječmene a zeleného sladu je možno i intenzivněji odsávat, tzn. okamžitě po dosažení 10 až 12 % CO₂ nebo i dříve, tak aby se ječmen zahřál na teplotu zeleného sladu (asi 15 až 16 °C), především po třetí namáčce. Pokud není rozdíl mezi teplotami, lze odsávat pravidelně 10 až 15 min po každých 2 hodinách. V teplém období je nutno brzdit klíčení přímo v náduvnících; i při teplotě ječmene kolem 20 °C se u dna náduvníku může tvořit od počátku 2. vzdrušné přestávky více než 10 % CO₂ · h⁻¹ v závislosti na předchozí koncentraci CO₂. Podle našich zkušeností lze krátkodobě tolerovat koncentraci CO₂ až do 40 % u dna náduvníku. Při experimentálním klíčení v boxu s nastavitelnou atmosférou CO₂ nebyla ovlivněna klíčivost při 40 % CO₂ ani po 4 dnech, což ale neplatí pro koncentraci 60 % CO₂. V netechnologickém období je nutno omezit počet odsávání na 50 % oproti zimnímu období (tab. 3).

Je jistě jednoduché předepsat technologii máčení s pravidelným odsáváním CO₂ ve vzdrušných přestávkách, avšak žádné doporučení není možno brát jako dogma, bez přihlédnutí k momentálním podmírkám sladování (ročník, teplota vody, výzrálost ječmene, citlivost na vodu atd.). Protože způsob namáčky se v jednotlivých sladovnách během roku zásadně nemění, lze zlepšit kvalitu sladu při namáčce především změnami v odsávání CO₂ ve vzdrušných přestávkách. Setkáváme se však s tím, že některé sladovny volí velmi intenzivní odsávání především v teplém období. Například při teplotě vzduchu a vody nad 17 až 18 °C se někdy odsává 10 — 20 — 25 min po každých 30 až 60 min. To má za následek zvýšenou teplotu ječmene se všemi negativními důsledky, jako je pokles kvality sladu a výšší sladovací ztráty.

V ideálním případě je CO₂ odsáván ve vzdrušných přestávkách z každého náduvníku (po 1., 2. a 3. namáčce)

podle jiného programu. Pokud se mění vzduch ve všech náduvnících současně, pak by měl být program odsávání nastaven podle koncentrace CO₂ v náduvníku po 2. namáčce. Regulované odsávání, respektive neodsávání CO₂ pak přináší alespoň částečně některé výhody, které měla klasická namáčka, tj. synchronizaci klíčení a menší sladovací ztráty.

Literatura

- [1] SEEGER, PLÜDERHAUSEN: Mälzerei-Anlagen 1987.
- [2] NIELSEN, N.: Compl. rend. trav. lab. Carlsberg. Ser. physiol., **22**, 1937, s. 49.
In: COOK, A. H.: Barley and Malt. New York and London, Academic Press 1962.
- [3] DAHLSTROM, R. V.: Cereal Sci. Today, **10**, 1965, s. 468.
- [4] POHLMANN, R.: Brauwelt, **98**, 1958, s. 1837.
- [5] CHAMBERS, A. R., LAMBIE, A. D. B.: J. Inst. Brew., **66**, 1960, s. 159.
- [6] BULGAKOV, N. A.: Chimija pivovarenija. Moskva, Piščepromizdat 1954.
- [7] CHAPON, L.: Brasserie, **14**, 1959, s. 221.
- [8] WEITH, L., KLAUSHOFER, H.: Mitt. Versuch. Gär., **15**, 1961, s. 141.
- [9] LHOTSKÝ, A.: Technická kontrola sladařské a pivovarské výroby. Praha, SNTL 1957.
- [10] SELLGE, W.: Mschr. Brauerei, **19**, 1966, s. 223.
- [11] KRETSCHMER, K. F.: Brauwelt, **97**, 1957, s. 1436.
- [12] NARZISS, L.: Brauwissenschaft, **23**, 1970, s. 248.
- [13] NARZISS, L.: Die Technologie der Malzbereitung. Stuttgart, F. Enke 1976.
- [14] KOSÁR, K., ŠIMEK, Z.: Kontrola programového máčení. (Výzkumná zpráva). Brno, VÚPS 1983.

Lektoroval Ing. Karol Svozil

Kosář, K.: Některé aspekty ovlivňující technologii máčení. II. Vliv odsávání oxidu uhličitého. Kvas. prům., **35**, 1989, č. 4, s. 97—99.

Je popsána technologie máčení s odsáváním oxidu uhličitého. I když je v odborné literatuře běžně doporučováno pravidelné odsávání CO₂ nejčastěji ve dvouhodinových intervalech, v některých sladovnách je zavedeno regulované odsávání, tzn. že oxid uhličitý je odstraňován kónusem náduvníku v závislosti na teplotě vzduchu v máčírně. Na základě měření skutečné koncentrace oxidu uhličitého byl podán návrh na úpravu programu. Regulované odsávání oxidu uhličitého může přinést (v závislosti na programu) snížení sladovacích ztrát.

Косарж, К.: Некоторые аспекты, оказывающие влияние на технологию замачивания. II. Влияние отсасывания двуокиси углерода. Квас. прум., 35, 1989, № 4, стр. 97—99.

Описывается технология замачивания при отсасывании двуокиси углерода. Хотя в специальной литературе, как правило, рекомендуется регулярное отсасывание CO₂, чаще всего в двухчасовом промежутке времени, в некоторых производствах солода введено регулируемое отсасывание, т.е. двуокись углерода удаляется конусом замочного чана в зависимости от температуры воздуха в цехе. На основе измерения истинной концентрации двуокиси углерода был предложен проект обработки программы. Регулируемое отсасывание двуокиси углерода может принести (в зависимости от программы) снижение потерь при солодовании.

Kosař, K.: Some Aspects Affecting Steeping Technology. II. Effect of Carbon Dioxide Exhaustion. Kvas. prům., **35**, 1989, No. 4, pp. 97—99.

The steeping technology with the exhaustion of carbon dioxide is described. Even if there is recommended a regular exhaustion of CO₂ in about two hours intervals in a literature, some malt houses have introduced a controlled exhaustion of CO₂ through the conical part of the steeping tank according to the air temperature in a steeping room. The programm of the control of CO₂ exhaustion was corrected with respect to the experimentally determined CO₂ concentrations. The controlled CO₂ exhaustion can diminish the storage wastes.

Kosař, K.: Einige Gesichtspunkte, die die Weichentechnologie beeinflussen. II. Der Einfluss des Absaugens des Kohlendioxids. Kvas. prům., **35**, 1989, č. 4, s. 97—99.

Die Weichentechnologie mit dem Absaugen des Kohlendioxids wird beschrieben. Obwohl in der Fachliteratur geläufig ein regelmässiges CO₂ Absaugen am häufigsten in zweistündigen Interwällen empfohlen wird, wird in einigen Mälzereien ein reguliertes Absaugen eingeführt, d. h. dass das Kohlendioxid mit dem Konus des Weichstocks in Abhängigkeit von der Lufttemperatur in der Weiche beseitigt wird. Auf Grund des Messens der realen Konzentration des Kohlendioxids wurde ein Entwurf der Programmregelung gestellt. Das regulierte Absaugen des CO₂ kann (in Abhängigkeit von dem Programm) eine Herabsetzung der Mälzungsvorluste bringen.